

obligationer til paalydende Værdi. — *Mindretal Nr. 2* (Dalsgaard) fremsætter følgende Bemærkninger: „Grundlovens § 82 bestemmer bl. a., at ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom uden mod fuld Erstatning. Da Ministeriet har foreslaaet Arvefæsteafgifter i *privat* Eje afløst efter Gennemsnit af de 24 Aars Kapitelstakster for Aarene 1890—1913 med Udskydelse af de 2 højeste og de 2 laveste Takster, maa Ministeriet følgelig mene, at en saadan Afløsning — uden at gaa Yderne for nær — giver Afgiftsnyderne fuld Erstatning. Mindretallet har dog ikke kunnet frigøre sig for en Tvivl om, hvorvidt det med Føje kan siges, at en Tvangsafløsning nu i 1918, naar den finder Sted efter de foreslaaede Regler, yder fuldt Vederlag til Afgiftsejerne. Og denne Tvivl er blevet øget ved af de Oplysninger, som er tilstillede Udvalget om forskellige frivillige Afløsninger, som i de senere Aar har fundet Sted, at se, at mange af disse Afløsninger er foretagne efter Gennemsnit af de 10 Aars Kapitelstakster for Aarene 1904—13. Enkelte Afløsninger er sket lidt billigere, flere lidt dyrere. At det vilde være ubilligt mod Yderne at tvangsafløse efter Krigsaarenes Kapitelstakster, er Mindretallet ikke i Tvivl om, men Mindretallet frygter for, at man ved den foreslaaede Afløsningsmaade gaar noget til den anden Side. Mindretallet vilde derfor have været mere beroliget ved en Tvangsafløsning efter Gennemsnit af de 10 Aars Kapitelstakster for Aarene 1904—13. Det var ogsaa et 10-aarigt Gennemsnit, som Lovgivningsmagten i sin Tid lagde til Grund for Tvangsafløsningen af Tienden. Under Hensyn til foranstaaende tør Mindretallet derfor ikke stemme for Lovforslaget, naar det ved dets 3die Behandling i Tinget kommer til at foreligge til endelig Vedtagelse. Derimod har Mindretallet kunnet tiltræde alle de stillede Ændringsforslag“. — *Mindretal Nr. 3* (Jeppesen, Lewinsky og Vejstrup) udtaler, at det har ment det rigtigt at slutte sig til de fra Mindretal Nr. 1 fremkomne Ændringsforslag, men tager i øvrigt den stærkest mulige Afstand fra de af nævnte Mindretal i Betænkningen fremførte Udtalelser, deriblandt ogsaa den ovenfor gengivne Bebrejdelse mod Ministeriet for mangelfuld Forberedelse af Sagen. — *Mindretal Nr. 4* (Godskesen, Knuth, Olufsen, Piper og Theilmann) kunde ikke tiltræde de Betragtninger, som Mindretal Nr. 1 har anstillet over Lovforslaget og dets Betimelighed. Mindretallet maa benægte Rigtigheden af den Anskuelse, at en Arvefæsteafgift kan betragtes som Renter af en 1ste Prioritet. En Kornafgift er ingen Prioritet, selv om den sikres i en fast Ejendom; den adskiller sig endogsaa i en ganske væsentlig Grad fra en Prioritet derved, at Afgiftens Størrelse veksler med Konjunkturerne. Mindretallet mener, at der overhovedet ikke alene ikke er Grund til at fremtvinge